

Αρχιμανδρίτης Σαράντης Σαράντος, «ο ταπεινός εξομολόγος του Αμαρουσίου» (Πρωτ. Σταύρος Τρικαλιώτης, εφημ. Ι. Ν. Αγ. Παρασκευής Αττικής)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 9 Απριλίου, 2021

Έάν θελήσουμε νά δώσουμε ένα χαρακτηρισμό γιά τόν ἄρτι κοιμηθέντα μακαριστό πνευματικό μας πατέρα π. Σαράντη Σαράντο, νομίζω ὅτι ὁ πῶ εὐστοχος καί περιεκτικός θά ἦταν: «ὁ ταπεινός ἐξομολόγος τοῦ Ἀμαρουσίου».

Πράγματι, τόν χαρακτήριζε ή αληθινή ταπείνωση, ή όποία μόνο μέ τήν ταπείνωση τών συγχρόνων αγίων γερόντων μπορεί νά συγκριθεῖ. Ἦταν ταπεινός καί άθόρυβος. Μεγάλος καί συνάμα κρυπτόμενος. Λιγομίλητος καί ούσιαστικός.

Στήν έξομολόγηση σέ άφηνε νά αναπνεύσεις τόν άέρα τής έν Χριστῶ έλευθερίας. Σεβόταν τό ανθρώπινο πρόσωπο πού εἶχε μπροστά του καί μέ προσεκτικά καί φωτισμένα λόγια προσπαθοῦσε νά κάνει τίς πιο λεπτές καί διακριτικές παρεμβάσεις στήν προσωπικότητα τοῦ άλλου. Ποτέ δέν μιλοῦσε ως αυθεντία. Ἡ χαρακτηριστική φράση πού πάντα χρησιμοποιοῦσε πρὸς τόν έξομολογούμενο ἦταν: «Νομίζω πώς πρέπει νά κάνουμε αυτό ή εκείνο». Κατόπιν σέ ρωτοῦσε: «Ἐσύ τί λές, πώς τό βλέπεις τό θέμα»; Δέν πίεζε, δέν τρομοκρατοῦσε «πνευματικά», δέν άπειλοῦσε «χριστιανικά». Αντίθετα, σέ έπειθε μέ τήν πραότητά του, τό ίλαρό του βλέμμα καί κυρίως μέ τήν έν Χριστῶ βιοτή του. Ὅτι σοῦ πρότεινε, τό εἶχε εφαρμόσει ό ίδιος στή ζωή του.

Συχνά έφερνε παραδείγματα από τήν αγιασμένη ζωή του καί από τή ζωή καί τή διδασκαλία τών Αγίων Πατέρων. Ποτέ δέν καλλιεργοῦσε συναισθηματικές καί άρρωστημένες έξαρτήσεις μέ τά πνευματικά του τέκνα. Δέν έπιζητοῦσε τήν ανθρώπινη δόξα, γιατί δέν τήν εἶχε άνάγκη. Δέν κολάκευε τήν ανθρώπινη ματαιοδοξία. Σέ προσγείωνε πάντα στίς πραγματικές σου διαστάσεις, δέν σοῦ καλλιεργοῦσε ψευδαισθήσεις καί σοῦ έδειχνε πάντα τόν σκληρό καί δύσβατο δρόμο τοῦ πνευματικοῦ άγώνα.

Όταν βίωνα δύσκολες καί όριακές καταστάσεις στήν ζωή μου, προσέτρεχα μέ έμπιστοσύνη στό πετραχήλι του, μέ τή βεβαιότητα ότι θά άκούσω ένα φωτισμένο λόγο Θεοῦ από τά χείλη του, ό όποῖος θά μέ έξβαζε από τά έσωτερικά μου άδιέξοδα καί τούς ένδεχόμενους κινδύνους. Ἰδίως, όταν σήκωνα ψηλά τά χέρια μου αντιμετωπίζοντας προβλήματα στίς σχέσεις μου μέ τούς άλλους ανθρώπους, εκείνος μοῦ πρότεινε λύσεις καί διεξόδους πού, πραγματικά, μέ άφηναν άναυδο.

Μέ τήν πάροδο τών χρόνων διεπίστωσα τήν αγιότητά του, αγιότητα πού εκείνος έκρυβε έπιμελῶς! Ἔβλεπε τά βάθη τών καρδιῶν μας, τίς διαθέσεις καί τίς πτώσεις μας, αλλά ποτέ δέν απέδιδε αυτήν του τήν ικανότητα σέ κάποιον υπερφυσικό χάρισμα, όπως τό προορατικό ή τό διορατικό. Δέν σοῦ άφηνε χῶρο νά υποπτευθεῖς κάτι τέτοιο. Βίωνε, θά έλεγα, μιá έπιμελῶς καί μέ κάθε τρόπο κρυφή αγιότητα. Κάποτε ό άγιος Πορφύριος εἶχε πει σέ γνωστό μου κληρικό καί φίλο: «Ό πατήρ Σαράντης είναι αγιώτατος!» Αὐτή του τήν αγιότητα τήν πρόδιδαν άπλά πράγματα, φτάνει νά εἶχες τήν παρατηρητικότητα νά τά διακρίνεις στίς ποικίλες εκφάνσεις τών άρετῶν του, πού τόν πρόδιδαν: στίς προσεκτικές καί λεπτές κινήσεις του, στό μετρημένο του χαμόγελο, στό διακριτικό καί συνάμα διεισδυτικό βλέμμα του, στίς ύποπετειές καί

θεολογικώτατες σκέψεις του, στόν βιωματικό τρόπο μέ τόν όποιο λειτουργούσε, έξομολογούσε, τελούσε τόν Άγιασμό, τό Ίερό Εϋχέλαιο, άκόμα και τίς άπλές εϋχές του σαραντισμοϋ ή τίς εϋχές ύπέρ υγείας, πού μερικές φορές μās διάβαζε. Ένωθεσ έσωτερικά ότι εκείνη τήν ώρα προσευχόταν και ότι, πραγματικά, συνομιλούσε μέ τόν Θεό και μās μετέδιδε τή Χάρη του.

Έκεινο δέ πού μοϋ είχε κάνει ιδιαίτερη έντύπωση ήταν τό άκάματο τοϋ βίου του. Είχε υίοθετήσει ένα κοπιαστικό πρόγραμμα έργασίας, τό όποιο ξεπερνά κατά πολύ τά ανθρώπινα μέτρα. Άκόμα και τώρα πού τό σκέφτομαι, άπορώ πώς μπορούσε και συνδύαζε τόσες πολλές δραστηριότητες στή ζωή του: πολύωρη έξομολόγηση, συμβουλές διά τηλεφώνου, καθήκοντα καθηγητή στή Ριζάρειο Έκκλησιαστική Σχολή, καθήκοντα μιās πολυάριθμης άστικής ένορίας και κυρίως καθήκοντα πολύτεκνου οικογενειάρχη έν χηρεία. Παράλληλα, [δημοσίευε άρθρα και επίκαιρες έπιστολές, έκανε όμιλίες όπου τόν καλούσαν, σέ ένορίες και σέ συνέδρια σέ όλη τήν Ελλάδα](#). Τέλος, υπήρξε επί σειρά έτών παραγωγός ραδιοφωνικών έκπομπών στόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραιϊκής Έκκλησίας. Όλα αυτά δέν έξηγοϋνται μόνο μέ τίς σωματικές και ψυχικές άντοχές πού διέθετε, αλλά μόνο μέ τή χάρη τοϋ Τριαδικοϋ Θεοϋ, ή όποία τόν ένδυναμωσε και τόν ένίσχυε καθημερινά.

Ένα τελευταίο χαρακτηριστικό τοϋ π. Σαράντου ήταν ό δημόσιος λόγος του, ό όποιος σέ όρισμένους μερικές φορές φαινόταν κάπως «σκληρός». Όμως, ό πατήρ Σαράντης δέν ήξερε νά κάνει υποχωρήσεις σέ πνευματικά θέματα πού άφορούσαν γενικότερα τό χριστεπώνυμο πλήρωμα. Δέν ήθελε, όπως είπαμε, νά χαϊδεύει τά αυτιά τών ανθρώπων και νά τά έχει μέ όλους καλά. Πρωτίστως τόν ένδιέφερε νά ακολουθει τή διδασκαλία τών Αγίων Πατέρων και τών συγχρόνων Αγίων γερόντων Πορφυρίου τοϋ Καυσοκαλυβίτου, Παϊσίου τοϋ Αγιορείτου και Ίακώβου τοϋ έν Εϋβοία τοϋ Θαυματουργοϋ, τούς όποιους πάντοτε μνημόνευε και μās παρότρυνε νά ακολουθοϋμε τήν άγία βιοτή τους. Έκεινο πού τόν ένδιέφερε ήταν μέ βάση τή διδασκαλία τών Πατέρων πού προαναφέραμε, νά μās καθοδηγει έν Πνεύματι Αγίω στόν λόγο τής άληθείας και στήν υγιαίνουσα πίστη, όπως χαρακτηριστικά τονίζει ό Απόστολος Παϋλος.

Ό πατήρ Σαράντης Σαράντος δέν ήταν πολιτικός, αλλά ένας υπεύθυνος έκκλησιαστικός άνδρας. Ήταν ένας πνευματικός φάρος, όπως τόν είχε χαρακτηρίσει κάποτε ό άγιος γέροντας Άμβρόσιος Λάζαρης, ένας φάρος πού φωτίζε τό σκοτεινό πέλαγος τοϋ βίου μας και μέ τή ζωή και τή διδαχή του μās απέτρεπε από πιθανά ναυάγια.

Έφυγε από τόν μάταιο τοϋτο κόσμο λίγο πριν κλείσει τά όγδόντα του χρόνια, έχοντας ολοκληρώσει ένα άξιόλογο κύκλο προσφοράς και θυσίας στήν Έκκλησία τοϋ Χριστοϋ, τήν όποία υπηρέτησε μέ άπαράμιλλη άφοσίωση.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Πιστεύω ακράδαντα ότι εκεί που βρίσκεται τώρα μάς βοηθάει περισσότερο «*ἐν ταῖς θερμαῖς πρὸς Κύριον προσευχαῖς του*», ιδίως αὐτήν τήν περίοδο κατά τήν ὁποία ἡ πατρίδα μας βάλλεται ἀπό ποικίλους πειρασμούς καί δοκιμασίες.

(Πηγή: orthodoxstypos.gr)